

Dr. Milind Pande
EDUCATIONIST AND RESEARCHER

PROF. DR. MILIND PANDE
PROFESSOR AND DIRECTOR

MIT School of Technology Management | MIT World Peace University, Kothrud, Pune | India
Ph. D. Wireless Technology | Ph. D. Business Management | Post-Doctoral fellow in Technology Transfer

Joint Secretary General, Organizing Committee, World Parliament, Pune, India
Life member, MAEER Trust, Pune, India
Convener - ABU ROBOCON India
Member, Academic Council, MIT ADT University, Pune, India
Member, Board of Management, Avantika University, Ujjain, MP, India
Member, Telecom Advisory Council, Ministry of IT & Telecommunication, Govt of India, New Delhi

milind.pande@mitwpu.edu.in | +91 20 30273640 | +91 20 25465883
www.mitwpu.edu.in | www.milindpande.com

क्षण सावरताना.....

नमस्कार !!

॥ अवधूत चिंतन श्री गुरुदेवदत्त ॥
। अंतरीचे गुंज बोलू ऐसे काही, वर्ण व्यक्त नाही शब्द शून्य ।
। मन हे झाले हळवे, शब्द ही झाले मुके, अनुभवांचे हे सुखे हेलावले ।
। दृष्टीचे पाहणे परतले मागुती, स्मृतीनी भिजली नेत्रपार्ती ।

माउलींच्या या ओळींचा आठव आज मनभर दाटून आलाय.

निमित्त आहे आमच्या मिलिंदच्या आयुष्याचं अर्धशतक पार केल्याचं.
बोलायचं पण शब्द जणू आत कोंडल्या गेलेत. मन भरून जे आलंय !
पण शब्दांच्या पालख्या आज तरी निघायला हव्यातचं. कारण पालखीत बसलाय सगळ्यांचा
आवडता मिलिंद.
प्रत्येक व्यक्तीशी अनेक वेगवेगळ्या नात्यात भावबंधात गुंफून असलेला हा..
अलवार हळू मऊ मृदु कोमल अन संयमित अश्या मनाचा आहे हे सगळे जाणतातच.
सहानुभूती अन सहनशीलता हे याच्या स्वभावाचं वैशिष्ट्य.
दिलखुलास हास्याने प्रत्येकालाचं जिंकून घेणारा.. अन तितकाच हळवा ! थोडयाश्या
कारणांवरून जीवाला कासावीस करून घेणारा हा आईच्या काळजाचा तुकडा. दादांचा लाडका
राजू, बहिणींचा हक्काचा भाऊ, बायकोची साथ देणारा जीवन साथी अन मुलींच्या गळ्यातला
ताईत असणारा त्यांचा लाडका बाबा खूप अभ्यासू नं जिज्ञासु वृत्ती असल्यामुळे ऐका वळणावर
येताच त्याने आपले इप्सित साध्य करण्यासाठी भरारी घ्यायची ठरवली.

अभ्यास म्हणजे अति आवडता अन या सोबतच काव्य अन साहित्याची जोड त्याला
लाभली. अन त्याच्या प्रतिभेला पण ऐक नवा आयाम प्राप्त झाला...
त्याने त्याचे भावविश्व अधिकच गहिरं गडद अन तितकंच कोमल झालं.
मुळातचं वृत्ती अंतर्मुख संवेदनशील अन स्वतःपेक्षा इतरांचा जास्त विचार करणारी
असल्यामुळे कितीदा तरी उणी दुणि बोलणीही याच्या वाट्याला आली. पण नापसंतीचा सूर
मात्र याने कधीच ओठी येऊ दिला नाही.
इलेक्टॉनिक्स अतिशय आवडता विषय. अन यातच त्याच करिअर घडलं.
इंदोरच्या मुक्कामात अध्यात्माच्या शेगडीत याने उब अनुभवली. अन त्याला साक्षात्कार
झाला भक्तीचा. अन थंड होत चाललेल्या मनाला उब देण्यासाठी त्याने ही भक्तीची शेकोटी
अखंड जवळ बाळगली.
प पू. नाना महाराज तराणेकर यांच्या गृही त्याची आध्यत्मिक बैठक पक्की झाली.. पूजनीय
बाबासाहेब तारणेकर यांचे मोलाचे मार्गदर्शन लाभल्याने त्यात ऐक ओज तेज असलेलं
व्यक्तित्व उदयाला आलं.
अध्यात्माच्या चादरीत तो कायमच सुरक्षित अन निःसंग राहिला. निर्मोहीपणा हा त्याच्या
जगण्याचा ऐक अविभाज्य भाग झाला. अन मग पुढील आयुष्यात येणाऱ्या अनेक प्रसंगातून
तो तावून सुलाखून बाहेर पडला.
इंदोर च्या दोन वर्षांच्या मुक्कामात त्याच्या जीवनाला ऐक वेगळा आयाम प्राप्त झाला. गती
स्थिर झाली.
आणि नेमकेपणाचा अंदाजही आला.
काळ पुढे जातोचं... ते चक्र नं थांबणार असतं.
जीवनाच्या पुढल्या वाटचालीत नुसतं अध्यात्म असून चालत नाही तर व्यवहारही महत्वाचा..
हे समजवणारे त्याचे मित्र त्याला याच काळात लाभले आणि मग हा दिलदार बहुआयामी
व्यक्तीमत्त्वाचा मिलिंद हळूहळू यशाची शिखरं पार करू लागला.
वर्धा येथे सेवाग्राम ला दोन वर्ष नोकरी केली.. अन इथे मन रमत नाही हे लक्षात आल्यावर
त्याची पावले परत आपल्या घरकुलाकडे वळली.

अकोल्याच्या राधाकिसन तोष्णीवाल कॉलेजमधे काही दिवस आपलं ज्ञान कौशल्य कसब त्याने दाखवून दिल.
आणि तिथून त्याने उडी मारली ती थेट शेगाव मध्ये श्री गजानन महाराज यांचे चरणी. त्याच्या पुढील आयुष्याची नांदी या शेगाव मधेच झाली.
त्याचं अर्धचेतन मन इथेच विकसित झालं.
आणि या मुक्कामीचं त्याला आपली जीवन संगिनी लाभली.
आणि तो चतुर्भुज झाला...

या आधी सदरू कृपेची तहान लागलेल्या मिलिंद ला मंत्रदीक्षा प्राप्त व्हावी ही आस लागली. आपले सदरू कोण? . या आवर्तात त्याचं मन भोवरा झालं.पण गुरुमाऊली कनवाळू मायाळू अन दयाळू असते.
ठरलेले संकेत असतात. त्यानुसार ऐका शुभ मुहूर्तावर मिलिंदला अकोल्याच्या परम पूज्य सदरू श्री दत्तमहाराजांचा अनुग्रह प्राप्त झाला.. त्याच्या आयुष्यातिल हा ऐक अविस्मरणीय प्रसंग...
आता गुरूंच पाठबळ मागे घेऊन त्याची गाडी निघाली काहीतरी नाविन्याच्या शोधात. अहो ऐका ठिकाणी रमेल तो मिलिंद कसला?
सतत धडपड करणार मन अजूनही नव्याचा शोध घेत भिरभिरत होत.
MPSC पास करून वाशीम ला तीन महिने नोकरी करून त्याने हे आपले काम नो नव्हे हे हे मनात ठरवून वाशिमला राम राम ठोकला. अन परत पूर्वपदावर आला. त्याचा सेवाग्राम ते शेगाव हा प्रवास खूप साधा अन सरळ नक्कीच नव्हता.
यात त्याने आपल्या जीवाचा किती आटापिटा केला हे आम्ही बघितले अन अनुभवले ही.
याला कस सगळं सहज मिळतं? अश्या भ्रमात असलेल्यांनी ऐक तर त्याला नीट ओळखलेलं नसावं किंवा जे मुखात आले ते जिद्धेवर बोलते केले असं काहीस असावं!

शेगाव मध्ये श्री शिवशंकर भाऊंच्या कडक शिस्तप्रिय तालमीत तो तापून निघाला. भाऊंच प्रत्येक वर्तन कोणत्या वेळी कस असतं हे त्याने नीट मनात बिंबवले.कारण येणाऱ्या आयुष्यात या शिकवणीची आत्यंतिक गरज भासणार आहे हे त्याला पक्क ठाऊक होत.ईश्वरीय सिद्धांतं त्याने इथेच जाणले.अध्यात्मिक संपत्ती त्याने इथेच जमा केली.लोकांनी दाखवलेल्या विलासी लालसेपासून आणि क्षणिक सुखाच्या बाबींपासून स्वतःला कसे वाचवायचे हे धडे त्याला दिले त्याच्या कॉलेजचे प्रिन्सिपल डॉक्टर वाकडे सरांनी. त्यांनी मिलिंद मधला स्पार्क ओळखून त्याला योग्य दिशा दाखवली ती शेगाव मधेच. क्षुल्लक फायद्यासाठी चुकीचा मार्ग कधीही स्वीकारू नको हे सांगणारा त्याचा परम मित्र भीमा त्याला इथेच मिळाला...
या कालावधीत त्याने असंख्य माणसं जोडलीतं... प्रेमाने करुणेने जग जिंकता येत हे त्याने बरोबर ओळखले.
श्रींच्या समाधी स्थानावर त्याला अनेक अनुभूती मिळाल्या. नम्र असणे म्हणजे दुर्लबतेच्या आधीन होणं अशी अनेकांची समजूत असते हे शिकवून"ठकासी ठक...उद्धटासी उद्धट " हा धडा शिकविणारे मित्र साथी त्याला इथेच मिळालेत.अन त्याच्या पुढच्या आयुष्याचा पाया मजबूत झाला तो श्री गजाननाच्या साक्षीने.
अन मग काय?
आणि मग काय या गरुडाने जी भरारी घेतली ती सगळ्यांना थक्क करून सोडणारी होती. अचंभित करणारी होती.
पुण्यात MIT या इन्स्टिट्यूट मध्ये याच्या बुद्धिमत्तेच सोन झालं...
डॉक्टर विश्वनाथ कराड सर म्हणजे जौहरिच !
त्यांनी या हिऱ्याची पारख करून जे आपल्या जवळ ठेवलं ते शेवटपर्यंत त्याला अंतर दिल नाही..
अनेक बाबींचे ज्ञान सरांनी देऊ केले. मिलिंदने पण त्यांच्या निर्णयाला मान दिला.ज्ञानसंवर्धन करून त्याने अनेकांना कृतिशील बनवले.उद्योगाला लावले.अन अनेकांचे आशीर्वाद मिळवले.

"माणूस " नावाचं काम मग त्याला लेबल कुठलंही असो मिलिंदने ते पूर्ण आत्मसात केले. असंख्य माणसं केवळ सलगी देऊन आपलीशी करणं आणि त्यांना आपल्या स्वयंस्वीकृत कार्याला जोडणं हे तो अव्याहतपणे करतोय. आपलं भाग्य त्याने MIT च्या उन्नती साठी जोडलय.त्याच्या बोलण्यात विलक्षण तळमळ अन तगमग आहे..

कधीतरी त्रागा डोकवायचा...त्याच्या कार्याचा विस्तार वाढला अन मग लेखनातून, भाषणातून ,व्याख्यानातून अनावर होऊन तो व्यक्त व्हायला लागला.आपले कसब कौशल्य पणाला लावून प्रचंड मेहनतीने त्याने संशोधन केले जे आज इतरांना कामी येत आहे.त्याचा फायदा इतरांना कसा होईल या आवर्तात तो खूपदा तहान भूक ही विसरला आहे.त्याच्या स्वभावाचे ऐक वैशीष्ट्य किंवा दोष म्हणा तो खाण्यापिण्याच्या बाबतीत खूप आळशी आहे.म्हणजे भूक लागलेली असते पण समोर कुणी आणून ठेवल्याशिवाय तो खात नाही..

म्हणजे कुणीतरी सतत त्याच्यासाठी असं तत्पर असंल तरच ठीक नाहीतर स्वारी दिवसभर उपाशी राहील...
कोणाला किती वेळ द्यायचा,कुणाला टाळायचे,कुणाशी अलिप्त वागायचे अन कुणाशी सलगीने हे त्याला कधी आकळलच नाही .त्या बाबतीत तो खूप संकोची आहे..सडेतोड बोलण त्याला इतक्या वर्षात जमले नाही आणि त्यामुळे अनेक नसती झेंगट त्याच्या मागे लागून त्याच मनस्वास्थ्य हरवलं आहे.तरीही आजही स्वभाव जैसे थे.
नाही म्हणणं खूपदा गरजेचं असून ह्याला अजूनही नकार देणं जमत नाही.
हा गुण म्हणावा कीं दोष?
हे कोडं मला अजूनही पडलेलं आहे.
त्याचे बोलणे तसें रसाळ आहे. पण रोखठोपणा आणि स्पष्टपणा ह्याच्याशी त्याचा कायम छत्तीस चा आकडा. अन त्यामुळे तो अनेकदा गोत्यात सापडला आहे.आणि असे असूनही त्याला रोखठोक वागणं कधी जमलंच नाही.कायम इतरांच्या परिस्थितीचा त्यांच्या समस्यांचा विचार करणारा ह्याला स्वतःचे हित साधून घेणं जमलंच नाही.या मोहमयी अन पदोपदी संघर्षमयि दुनियेत तापलेल्या तव्यावर आपली पोळी शेकून घेणे त्याला कधी जमलेच नाही. किंबहुना तो त्याचा स्वभावचं नाही.स्वतःची खरी बाजू असूनही कित्येकदा त्याला परीक्षेच्या पारड्यात ठेवून त्याची तूला केल्या गेली. पण श्रद्धा अन त्याचे सदरू पूजनीय दत्तमहाराज यांचेवरची निष्ठा अन मनातील सच्चेपणा,प्रामाणिकपणा या बळावर त्याचं पारडे कायम वरच राहिले.अन विरोधकांनी कित्येकदा काढते पाय घेतले. अनेक पुरस्कारांनी त्याला सन्मानित करण्यात आले... त्याची जन्मी मोठी होईल. विस्तार भयास्तव जास्त सांगता येत नाही. असो.

अनेक ठिकाणी त्याचा गौरव झाला. सतरा देशात जाऊन त्याने आपल्या कर्तृत्वाचा झेंडा गाडला.ऐक संशोधक उत्साही तरुण असलेल्या प्रोफेसर डॉक्टर मिलिंद सुधाकर पांडे यांच्या विजयाची पताका गगनाला भिडली.आईवडिलांच्या आयुष्याचे सार्थक झाले .वडिलांचे नेत्र अश्रुनि भिजले.

आईची कूस धन्य झाली.याच त्याच्या थायलंड च्या प्रवासात त्याला श्रीपाद श्री वल्लभ यांचे दर्शनाचा साक्षात्कार अनुभवायास मिळाला अन त्याने केलेली साधना फलद्रुप झाली. त्याचा पिंड खरा सन्यस्त वृत्तीचा.आमच्या या गड्याला आम्ही संसारात गुरफटून टाकलं. मिलिंद म्हणजे चैतन्याचा अखंड खळाळता झरा आहे. अकाली आलेला पायाचा विकारही त्याच्या उत्सहाला ज्ञानप्रवाहाला शबलित करू शकला नाही.अतिशय माणूस वेल्हाळ अश्या मिलिंदला फिरण्याची प्रचंड हौस.अन माणसं जमवण्याचा छन्द. आम्ही गमतीने त्याला शापित गंधर्व म्हणतो. शापित गंधर्व म्हटलं कीं तो खळखळून हसतो... ते हसणं म्हणजे निखळ अन निर्वाज्य हसू. अगदी लहान लेकरासारख... प्रत्येक भेटीत त्याचा दुर्दम्य आत्मविश्वास. डोक्यातील विविध कल्पना नवी उमेद देणाऱ्या असतात. आणि या साकार करण्यासाठी त्याने घेतलेली मेहनत ही वाखाखण्याजोगी असते. डॉक्टर कराड सरांसारख्या असामान्य विलक्षण कर्तृत्ववान व्यक्तीमत्त्वाच्या हाताखाली...त्यांच्या अनमोल मार्गदर्शनाखाली मिलिंद च्या आयुष्यचं भलंच झालं. आणि आलेल्या प्रत्येक संधीला त्याने निर्धाराने झेलून आपले अस्तित्व MIT मध्ये अबाधित ठेवले आहे.

डॉ.सुनील कराड व श्री राहुल कराडांसारखे तरुण उमदे व्यक्तीमत्व त्याच्या सान्निध्यात आले अन त्याच्या महत्वाकांक्षेला खत पाणी घालून त्यांनी मिलिंद ला अनेक जबाबदाऱ्या सोपवल्या. अन त्या सगळ्यां कसोट्यांवर मिलिंद खरा उतरला. आता या क्षणी MIT चा .प्रोव्हाईस चान्सलर डॉक्टर मिलिंद पांडे ऐक अग्रेसर गणमान्य व्यक्तीमत्व म्हणून ओळखल्या जातो.आणि विनम्रपणे तो याचे सगळे श्रेय त्याचे सद्गुरू परम पूज्य श्री दत्तमहाराज अन आपल्या आई वडलांना देतो.

सद्गुरू वचनांवर निष्ठा ठेवून त्याने त्याचा भूतकाळ घडवला ,वर्तमान स्थिर केला अन भविष्यकाळाच्या योजना तयार केल्या. या सगळ्या प्रवासात त्याच्या जीवन सहचारीणीचीं अबोल साथ त्याला लाभली.सात्विक अन शांत असलेली त्याची पत्नी शाल्वी (हिमांगी) खऱ्या अर्थाने त्याच्या या प्रवासात त्याच्या मागे ठाम उभी राहिली.

नं बोलता नं गाजावाजा करता तिने संसारातील भूमिका यथायोग्य पार पाडल्या. आणि म्हणूनच त्याच्या कर्तृत्वाचा प्रवास सुफळ संपूर्ण झाला असे म्हटल्यास अनुचित ठरणार नाही.सगळ्या पातळ्यांवर सजग राहून तिने ही नौका पार लावली. या प्रवासात त्याच्या सोबत त्याच्या तीन बहिणींच्या सदित्वा सतत मागे होत्या.सासरी असलेल्या या तिन्ही बहिणींचा जीव आपल्या या बंधुत अडकून राहिला आहे. मिलिंद च्या बहिणी त्याचा हळवा कोपरा आहे या तिघी त्याच्या आयुष्यात खूप मोलाच्या आहेत.तिन्ही बहीण जावई मिलिंद चे खास मित्र आहेत. सल्लगार आहेत. अन हितचिंतक आहेत..सगळ्या भाचा भाचीचा हा आवडता मामा म्हणजे गळ्यातील ताईत आहे..मिलिंदच्या बहिणींच्या तालमीतच त्याचे भावजीवन समृद्ध झाले हे त्रिकाल बाधित सत्य आहे. आईची माया त्याला खूप कमी लाभली. "भाऊ रे" - "भाऊ रे" करत सतत त्याच्या भोवती फिरणारि त्याची आई वेळेआधीच देवाघरी गेली.पण आकाशातून तिचे डोळे अजूनही मिलिंदवर मायेचा वर्षाव करतात. हे मिलिंद ही जाणतो..अल्पश्या आजाराने पितृछत्र हरवले अन पोरकेपणा म्हणजे काय हे कळून काही कालावधीसाठी तो पार पार ढासळून गेला. पण मिलिंद च्या मागे सावलीगत असणाऱ्या त्याच्या लेकींनी त्याला सावरून धरलं.त्या तिघी त्याची माय होऊन राहल्या. अन मिलिंद पुन्हा उभा राहिला.या प्रवासात आपल्याला हवा तेव्हा वेळ आपल्या या लाडाच्या लेकींना देता आला नाही हा सल त्याच्या हृदयात कायम घर करून असतो.

आणि मग जेव्हा जेव्हा वेळ मिळेल तेव्हा याची भरपाई तो करून टाकतो.पण मिलिंदच्याच तालमीत तयार झालेल्या ह्या मुलींना आपल्या बाबांचं हे आभाळभर रूप खूप भावतं. आणि मिलिंद चं गोकुळ सतत हसरं प्रसन्न राहतं.पुण्यासारख्या महानगरात त्याने आपले प्रापंचिक, सामाजिक, आर्थिक, आध्यात्मिक, मानसिक आयुष्य स्थिरत्वाला लावले आहे.

श्री नृसिंह सरस्वती महाराज यांचे आशीर्वाद कायम त्याच्या मागे आहेत.कारंजा म्हणजे त्याच्या विसाव्याचे स्थान... त्याच माहेर.सगळे ट्रस्टी त्याचेवर पितृवत प्रेम करतात.कारंजाला तो खूप प्रसन्न असतो. गुरुमहाराजांच्या आशीर्वादाने त्याचे जीवन सफल झाले.आज ऐका उन्नत व्यक्तीमत्त्वाला डोळ्यासमोर असं यशस्वी होताना पाहून झालेला आनंद माझ्याही डोळ्यात उतरला.

मिलिंद ने काय कमावलं?

" नावं अन इज्जत "

कुणीही चोरू शकणार नाही अशी संपत्ती त्याने कमावली आहे. राजाला त्याची प्रजा मानते ,पण , बुद्धिवंताला सारी दुनिया मानते. पद महत्वाचं नाही तर आपल्या विचारांची गुणवत्ता महत्वाची. ज्याचे कर्म उदात्त..तो कधीच संपत नाही..

त्याच्या विद्यार्थीवर्गात तो अतिशय आवडता प्रोफेसर.त्यांच्या सहवासात मिलिंद फुलून येतो.लहान होतो. आणि त्याचं ते मूलपण पाहताना डोळे नकळत भरून येतात.

आत्मप्रकटीकरण करणार जे जे म्हणून काम आहे ते सगळं मिलिंद लीलया करतो यातच त्याच थोरपण सामावलं आहे.

या सुवर्णमयि वाढदिवसाच्या निमित्ताने मिलिंदच्या क्रियाशीलतेला, नवोन्मेषाला,कार्यप्रवाहाला अधिका अधिक बहर यावा यासाठी निरामय कर्तृत्व संपन्न दीर्घायुष्यासाठी आमच्या आभाळ भर शुभेच्छा !!

शुभंम भवतु !! नमस्कार !!

॥ कोसळलं आभाळ किती तरी

आपण मिळून गोवर्धन धरू, ॥

॥ आम्ही तुझ्यासाठी

तू आमच्यासाठी

नव्याने आयुष्य सुरू करू. ॥

॥ निखळला लकाकणारा तारा जरी

आपण मंद चांदण्या मिळून

अंधार थोडा कमी करू

आम्ही तुझ्यासाठी

तू आमच्यासाठी

नव्याने आयुष्य सुरू करू ॥

*“THESE PEOPLE TAUGHT ME THE BEST
VALUE IN LIFE AND I WORKED
METICULOUSLY TOWARDS IT. THEY
MADE A FOUNDATION ON WHICH MY
EXISTENCE STANDS TODAY. IN A WAY
EACH ONE OF THEM IS MY FRIEND,
PHILOSOPHER AND GUIDE.”*

सदस्य दूरसंचार सलाहकार समिति (TAC),
संचार एवं सूचना प्रौद्योगिकी मंत्रालय,
भारत सरकार - नई दिल्ली

सत्यमेव जयते

डॉ. मिलिंद पोंडे

Dr. Milind Pande

Member Telecom Advisory Committee (TAC),
Ministry of Communications and Information Technology,
Govt of India - New Delhi

GRATITUDE FROM THE EDITOR'S DESK

It was around the same time a couple of years back that I came to Pune from the holy place Shegaon in Buldhana District my 'karmabhoomi', to start a new journey with one institution I had always aspired to be with and it was MIT as it was called to be then. My association has blossomed in something special over a period of time, 18 years to be precise and I owe the entire credit to our founder President Prof. Dr V.D. Karad. Under his mentorship and leadership of Mangesh Karad and Dr Sunil Karad, that I learnt how vibrant engineering can be crucial to the society. Today as I cross two milestones, one of completing 18 years with this great institution and second a personal milestone of completing 50 years of my life, I would like to express my gratitude to our founder, Executive Presidents, directors, management, staff and my students. It is because of all these that my journey has become enjoyable and fruitful.

A FRUITFUL AND ENLIGHTENING JOURNEY

My journey in the field of education started several years ago when after graduating in Engineering, I worked as training and placement officer in the Engineering and MBA Department of Shri Sant Gajanan Maharaj College of Engineering, Shegaon, and Maharashtra. From there, to currently working in the capacity of Pro-Vice Chancellor at MIT World Peace University, Pune, this journey has been fruitful and enlightening. I started off at MIT as a Lecturer and Assistant Professor in E & TC Department till 2007, and then worked as professor in the MBA Department for two years 2007 to 2019, my professional journey including working as professor and Director of MIT School of Telecom Management, and later on in the position of Dean (Research & Development), MIT World Peace University, Pune.

During this time, I consider myself lucky to get freedom to identify and make changes in the education system, no matter how small. This helped me increase my sense Of belongingness to the institution. I Could contribute towards many Progressive initiatives including outcome Based education, use of technology, digital media In education, skill based education, entrepreneurship development courses, innovation and incubation. MIT has been making rapid strides in bringing not only quality education but also practical technology experiences to the students. One of them was Robocon which became like a flagship event for all engineering college. I was fortunate to be part of this too as a Convenor.

Through all of my experiences, I have been able to learn how to imbibe leadership and cordial relationship by developing a team spirit beyond professional relationship with my colleagues. My opportunities here have been diverse and impactful. Be it exposure on an international level, learning values and ethics, spiritual bonding, all of this made me work for with institute for betterment.

I am proud to be a part of the education systems, because according to me, we as professors are helping shape student's character. We adopt the philosophy of transforming student's mind beyond training. This unconventional approach is based on the idea that students learn more and are more willing to dive into complicated studies if and only if they are put incharge of what knowledge they want to gain. Thus delivering education to my students has always been satisfactory.

DR. VISHWANATH KARAD

I share a very special rapport with Dr. Vishwanath Karad sir, Founder and Director General, MAEER's MIT. He's a person who believes and follows the rich Indian culture and traditions in his behavior, thoughts, and speech. His words of wisdom, passion towards work, lights, and spark that ignites my life, from being an engineering professor to a founder of a world-class University to engaging in social activities and above all undertake a life-long mission of world peace. His goal of having at least one Nobel Laureate from MIT WPU is inspiring all of us to better Ourselves as a team and continuously work for the Betterment of the students.

RAHUL VISHWANATH KARAD

Executive President-MIT World Peace University at MIT World Peace University, Pune is an educationist at the forefront of the 70+ institutes strong MAEER's MIT Group of Institutions, Pune (EST 1983), known for imparting Universal Value Based Education in the sphere of Higher Education and learning. This made me believe that I can also strong decisions. He is not only my friend but also my philosopher and guide. He led the expansion of MIT Pune from Engineering Education to fresh streams like- Management, Arts, Science, Commerce, Humanities, Politics and Governance. Founder - MIT School of Government- Asia's first institute imparting education in Political Leadership and Governance.

DR. MANGESH T. KARAD

Executive President MIT Art, Design & Technology University, Pune is being wildly acknowledged as a visionary and a farsighted leader who has made significant contribution towards the growth of higher education in Maharashtra, this made a huge impact on me. He has gained a multifaceted and an enlightening experience during his long stint of 32 ears in education domain and also known for his excellent academic credentials in the fields. He is instrumental in diversification of the course and programs in MIT-ADT University. He has been a big influence on me in my career.

SUNIL KARAD, EXECUTIVE DIRECTOR, TREASURER & TRUSTEE MIT GROUP OF INSTITUTIONS

He is not just my mentor he's also a friend, philosopher and guide. He showcased how time management is a crucial skill to acquire and how you can make best out of it. He is my inspiration and he encourages me to better myself. His meticulous planning and perfection in everything that he does is something that I have been trying to learn.

Dr. VIJAY BHATKAR,
CHANCELLOR, NALANDA
UNIVERSITY

He believes in an overwhelming connection between science and spiritual balance. He instilled in me humbleness and integrity. To meet a man responsible for super computers and to get to interact with such intellectual yet humble People is like dream come true for any educator.

At MIT we have focused on shaping the character of our students, by making them professionally sound, socially aware and spiritually elevated. As a professor, one has to maintain an educated outlook and keep oneself updated with the current trends. I try to seize as many opportunities that will provide me with new knowledge through the means of various platform. In addition to that I keep myself updated by reading research books, studying and analyzing reports and works of various industries to add to my knowledge bank. Through the internet, I have an opportunity to read and consume limitless Knowledge resources, which often used as my aid.

FRIEND, PHILOSOPHER

AND GUIDE

I have been blessed with some wonderful philosophers, advisors and friends who have always guided me in the right direction. These are the people who I consider my guides and mentors. They have a huge hand in moulding me into the person that I am today. As progress on my journey P.P Ramchandra Saraswati Swami Maharaj helped me progress spiritually. He taught me meditation spirituality. My passion in a way has been channelized by him. My first spiritual guru, Karmyogi Shivshankar bhau Patil, Head of trust, Spiritual guru Shri Gajanan Maharaj Sansthan enlightened me.

He is the most influential person in my life and he has helped direct my journey and keep me on track. From him I learned that good deeds is the only worship, time management, planning and coordination plays vital role. He constantly taught and nourished me spiritually and in values. His lessons in life still continue to guide me.

...y under the leaders

dcity

D-City | E : dcityindia@gmail.com | P : +91 8459379406 / +91 8452081171